

Formanden:

Sidste korte bemærkning, før hr. Fogh Rasmussen får ordet.

(Kort bemærkning).

Gammelgaard (KF):

Fru Anne Grete Holmsgård sagde, at der var et miljøpolitisk flertal her i folketinget, der udmanøvrerede regeringen.

Må jeg spørge fru Anne Grete Holmsgård – og fru Anne Grete Holmsgård kan så svare, når hun senere får ordet i debatten – om det virkelig er manøvrer, bl.a. fru Anne Grete Holmsgårds parti foretager på det miljøpolitiske område. Vi troede, at et bredt flertal her i folketinget kunnet forenes i en ægte følt og ment holdning til miljøbeskyttelsen.

Dernæst vil jeg sige til hr. Gert Petersen, at man ikke kan komme uden om den kendsgerning, som er helt fundamental, at to partier, der taler om, at de vil danne et fælles kabinet, er afgørende uenige om vort NATO-medlemskab – det ene ønsker, vi skal være med, det andet vil have os ud – om vort EF-medlemskab – det ene vil have, vi skal være med, det andet vil have, vi skal melde os ud – og om holdningen til dansk forsvar i det hele taget. Man er afgørende uenige om den økonomiske politik; SF stemmer hver gang imod finanslovsforslaget – det gør de også i dag – i modsætning til socialdemokratiet, der tilslutter sig finansloven, og man er afgørende uenige om arbejdsmarkedspolitikken.

Om alle landets vanskeligheder må jeg sige: ja, vi er på vej ud af dem, men de kan komme igen, hvis de to partier skal til at regere landet uden overhovedet at have skygge af chance for at enes om noget som helst. Det bliver et mareridt for befolkningen.

Fogh Rasmussen (V):

Det slagsmål, vi lige har overværet, viser den forvirring og den splittelse, som præger oppositionen. Forløbet af debatten har vist, at der intet bæredygtigt alternativ findes til den nuværende regering.

Debattens forløb må være dybt nedslående for hr. Svend Auken. Her kom hr. Svend Auken hjem fra det store udland og holdt en stemningsfyldt, forventningsfyldt, ja, næsten salig tale ved den udsigt, hr. Svend Auken så til en snarlig socialdemokratisk overtagelse af

regeringsmagten. Og hvad er så sket? På mindre end en halv time ligger de skønne drømme knust. Debatten har vist et socialdemokrati isoleret og omgivet af kampivrige fjender på alle sider.

Hr. Svend Auken talte om, at kommunevalget havde vist, at regeringen mister folkelig opbakning, hr. Svend Auken talte om, at der var sket det største politiske skred, jeg ved ikke, om det var i mands minde, men i hvert fald i flere år. Nu har hr. Svend Auken været fraværende i et stykke tid og skal derfor naturligvis være undskyldt, hvis han ikke har fået alle aspekter af kommunevalgresultatet med.

Men jeg må medgive hr. Svend Auken, at der var kommuner, hvor der skete et virkelig stort og markant skred ved kommunalvalget. Jeg tænker f.eks. på landets største kommune, Københavns kommune, hvor der skete et markant vælgerskred, hvor borgmestereffekten virkelig slog igennem, hvor socialdemokratiet led et drønende nederlag. Det var et vælgerskred, der kunne mærkes.

Hr. Svend Auken talte om, at socialdemokratiet vil lytte. Det lyder godt. Hvem er det egentlig, socialdemokratiet vil lytte til? Er det det radikale venstre? Nej, debatten her i dag har vist, at det er ikke det radikale venstre, socialdemokratiet vil lytte til. Er det til SF, socialdemokratiet vil lytte? Ja, vi kan i hvert fald se, at socialdemokratiske kommunalpolitikere rundt omkring i en række kommuner er blevet tvunget til at lytte til socialistisk folkeparti.

Det spørgsmål, vi må stille i dag, er: er socialdemokratiet blevet så skræmt af valgresultatet ved kommunevalget, af SFs fremmarch, at det er socialistisk folkepartis socialistiske synspunkter, socialdemokratiet nu vil lytte til? Det er det spørgsmål, vi må rette til de mange socialdemokrater landet over, som mest af alt frygter et tæt samarbejde mellem socialdemokratiet og SF.

Her ved udgangen af 1985 står Danmark i en helt ny økonomisk situation. Vi har ikke længere en økonomi i krise; vi har tværtimod en økonomi i stærk fremgang. Problemet er ikke længere, at arbejdsløsheden vokser, for arbejdsløsheden falder, og beskæftigelsen vokser. Nu er problemet snarere, at der i visse fag og i visse egne af landet er mangel på arbejdskraft. Problemet er ikke længere, at byggebranchen er ved at gå fallit.